

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Seg maa meget paa-
 skjønne, at det ærede Udvalg har billiget mine
 Planer med Hensyn til Fortsættelsen af Arbej-
 derne ved Viborg Domkirkes Restauration, ligesom
 jeg i det Hele taget maa paa skjønne, at de fleste
 af de Forslag, jeg har tilladt mig at stille, ere
 blevne anbefalede af det ærede Udvalg. Hvad
 Forslagene under Nr. 11 angaaer, som ere stil-
 lede af et Mindretal og et Fleertal i Udvalget,
 maa jeg tilstaae, at de noget have overrasket
 mig, idet jeg, efter Thingets Afstemning ved
 2den Behandling, havde haabet at see en større
 Billiggelse af det Standpunkt, jeg havde indta-
 get med Hensyn til det kongelige Theater, og
 som var: at være meget konservativ. Seg maa
 med den allerstørste Bestemthed erklære mig
 imod det radicale Forslag under Nr. 11 a og
 meget indtrængende anbefale det ærede Thing og-
 saa at forkaeste Forslaget under Nr. 11 b. Det er
 jo aldeles klart, at, naar man ikke er istand til
 at sikke de ved Theatret ansatte Embedsmænd
 Pension, saa vilde de med Billighed og Ret
 kunne gjøre Fordring paa en saa meget større
 Gage, og det er altsaa et Spørgsmaal, hvor-
 vidt dermed vil være forbundet nogen pecuniær
 Fordeel ved at vedtage Forslagene. — Under
 Nr. 13 er der stillet 2 Underændringsforslag
 til det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at
 stille under Nr. 12. Af disse to Underæn-
 dringsforslag vil jeg kunne gaae ind paa det
 under b opførte, idet jeg haaber, at det vil være
 muligt paa den af den ærede Ordfører anty-
 dede Maade at komme over de tilstedeværende
 Banskfeligheder, som jeg erkjender tillige have
 deres Grund i noget Forbigaaende, nemlig i
 en Professors langvarige Sygdom; men man
 maa jo vente, at denne Hindring paa den ene
 eller den anden Maade vil ophøre. Derimod
 maa jeg med al den Kraft, jeg kan, modsætte
 mig Underændringsforslaget under Nr. 13 a,
 og jeg vil tilstaae, at jeg anseer det for forhold-
 viis let for mig at motivere min Modstand
 ved netop at bruge de i Udvalgets Betænkning
 udtalte Sætninger. Seg troer for det Første,
 at jeg, saavel efter Betænkningens Indhold som
 efter den ærede Ordførers Udtalelser, tør an-
 see det for afgjort, at det vil findes billigt og
 retfærdigt, at den Mand, som vi have været

nødsagebe til at nævne, gjør Fordring paa i
 oeconomisk Henseende idetmindste ikke at blive
 stillet flettere ved at blive ansat ved Universi-
 tetet, end han nu er stillet ved Sorø Academi,
 deri troer jeg altsaa, vi ere enige. Derimod
 skal jeg paa den ene Side meget gjerne erklære
 mig enig i, at det som almindelig Regel er det
 Rigtige, at Poster ved Universitetet besættes
 efter Concurrence, men naar jeg har gjort
 denne Indrømmelse, maa jeg ogsaa paa den
 anden Side udbede mig den Indrømmelse, at
 der i nærværende Tilfælde virkelig er gyldige
 Grunde til at fravige denne Regel, som iøv-
 rigt flere Gange er bleven fravegen, under For-
 hold, som jeg ikke troer ere synderligt anderle-
 des end de, der her foreligge. Seg skal til-
 staae, at jeg maastee for en Deel kan bebreide
 mig selv, at dette Spørgsmaal her er blevet
 reist, idet Udvalget i sin Betænkning har yttret,
 at det ikke af Ministerens Meddelelse har kunnet
 see, at man ved at besætte Pladsen paa den
 Maade, som jeg havde paatænkt, vilde skaffe
 Universitetet en Videnskabsmand af overlegen
 og ualmindelig Dhygtighed, eller at Posten kun-
 derved vilde blive forsvarligt besat. Seg har
 selvsølgelig i den Tid, der er forløben, siden jeg
 havde den Ære at conferere med Udvalget —
 allerede under denne Conference blev min Op-
 mærksomhed henledet paa, at det maastee var
 ønskeligt, at Posten først efter Concurrence blev
 besat — søgt at indhente alle de Oplysninger,
 som det har været mig muligt at faae. Det
 er saaledes blevet antydet for mig, at man
 muligen fra Norge kunde faae en dhyg-
 tig Universitetslærer til denne Post, men
 efter Alt, hvad jeg har kunnet erfare i saa
 Henseende, er det ikke sandsynligt, at Norge
 har en saadan Overflødighed paa Mænd, som
 ere stikede til denne Post, eller som vilde for-
 lade den Post, de allerede have, at vi kunne
 vente at faae en saadan Mand derfra. Dertil
 kommer, at i Norge har denne Videnskab, og
 maa den vel have en noget anden Retning end
 i Danmark, idet det jo er naturligt, at man
 deroppe lægger sig mere efter Hjerteræksdrift
 og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, me-
 dens det derimod hos os mere har været Un-
 dersøgelsen af Forbundens Vesslaffenhed, Geo-
 logien, der har været og maa være det langt